

Nr 307

Av herr Nilsson, Yngve, och herr Enarsson, om rätt till avdrag vid beskattningen för nyanläggning genom skogsplantering.

(Lika lydande med motion nr 375 i Andra kammaren)

Jordbrukets rationalisering samt den dåliga lönsamheten för det mindre jordbruket har medfört att den sämre åkerjorden i allt större utsträckning användes för skogsodling. Det är enligt vår mening angeläget att överförandet av dålig åkermark till skog på alla sätt stimuleras. Vi är väl medvetna om att bidraget till skogsodling under nionde huvudtiteln de senare åren ökat i icke oväsentlig grad och ser i detta ett uttryck för statsmakternas strävanden att öka skogsplanteringen. Detta förhållande synes oss också tala för att även andra stimulerande åtgärder vidtages.

Gällande skattelagstiftning motverkar dock uppenbarligen en sådan av statsmakterna önskad skogsplantering.

De åtgärder i skogsvårdande syfte för vilka avdragsrätt medgives finns t. ex. angivna i 22 § 1 mom. kommunalskattelagen, där det bl. a. talas om »skyddsdikning» och »skogskultur». Vad som menas med begreppet skogskultur är inte klart utsagt, men enligt flera avdömda rättsfall är det numera tydligt uttalat att för skogsplantering på marker där det tidigare inte vuxit skog inte heller medgives någon avdragsrätt. Sådana skogsplanteringar är alltså att jämställa med nyanläggningar och inte avdragsgilla. Beträffande skyddsdikning är denna också en ren nyanläggning med syfte att inte bara bibehålla utan även öka skogsproduktionen; här medgives dock avdragsrätt med hela kostnaden.

Önskvärt vore att skogsplantering bedömdes på samma sätt, i all synnerhet som den som utfört arbetet väl praktiskt taget aldrig själv får någon ekonomisk vinning av åtgärden. Som bekant är de första gallringarna i en nyplantering efter 20 år också att betrakta som en skogsvårdande åtgärd utan omedelbar ekonomisk vinst. Nyanläggningar i form av skogsplantering har alltså en helt annan karaktär än andra nyanläggningar vad gäller det ekonomiska utbytet. Det är vår bestämda uppfattning att all skogsplantering bör vara avdragsgill med hela kostnaden och från skattesynpunkt jämföras med nyanläggningar i diken enligt riksdagens beslut 1962.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring av kommunalskattelagen, att avdragsrätt kan beviljas för nyanläggning genom skogsplantering.

Stockholm den 26 januari 1966

N. Yngve Nilsson

Arvid Enarsson